

PROP DE VOSALTRES

Jubileu a la Seu Vella

Estimats diocesans:

Quan l'any 1300 el papa Bonifaci VIII va decretar la celebració en tota l'Església d'un any jubilar cada cent anys, els nostres avantpassats el van viure amb alegria i es van reunir en l'única catedral d'aleshores —la que ara anomenem Seu Vella— per donar glòria a Déu i manifestar la seva presència enmig del seu poble. No sabem quina mena de comunicació rebien les altres diòcesis, a part de la de Roma, ni com van ser les celebracions del Jubileu, però segur que, comptant amb les limitades condicions d'aquell moment, devien ser un motiu d'oració i reflexió de tota la comunitat cristiana. Sempre hi ha la mateixa pretensió de qui convoca el Jubileu: presentar la unitat del poble cristià al voltant de la persona de Crist i en comunió amb Ell per sol·licitar el perdó dels pecats i començar una nova vida. Com avui. Es recorda i s'expressa l'experiència del poble jueu com es narra al capítol 25 del llibre del Levític, on es parla de la terra (compravenda, provisionalitat), de les collites, de la conversió personal i comunitària, del perdó i de la misericòrdia de Déu, del perdó als germans. En allò fonamental el sentit jubilar no ha canviat pràcticament gens. Com és natural, hi ha hagut una evolució en les condicions ambientals i culturals de la nostra societat que influeixen necessàriament en el comportament dels creients. Cal no oblidar la dimensió crítica de la nostra fe davant de la pluralitat de pensaments i ideologies que hi ha hagut al llarg de la història.

En el cas de la nostra diòcesi volem traçar un fil imaginari amb els nostres avantpassats del segle XIV i celebrar una jornada singular del Jubileu a la Seu Vella: s'esdevindrà el **segon diumenge de Quaresma, 16 de març, al matí**. Tots hi esteu convi-

dat. El lloc té un ressò especial per a la nostra ciutat. És un símbol molt estimat per tothom i, des de fa molts anys, residència del bisbe de la diòcesi que pasturava el ramat del Senyor en aquestes terres. Molts haureu vist una composició pictòrica, situada a l'Edat mitjana, on apareix el turó coronat per la magnífica obra arquitectònica de la Seu amb el seu impressionant campanar com si dominés amb la vista tot el pla de Lleida i, al seu voltant, un

conjunt de cases distribuïdes entremig de carrers i places, on vivien, treballaven, celebraven les seves festes i resaven els seus habitants. Amb el seu record, el nostre reconeixement i gratitud. Ells ens van transmetre la laboriositat, l'afany de superació i la fe cristiana. Han passat més de 700 anys i demem molt als lleidatans d'aquella centúria. Per descomptat, també als de totes les generacions anteriors a la nostra. Tenim les característiques com a societat que s'han forjat amb el pas del temps i ens sentim orgullosos dels nostres costums, de l'especial sensibilitat com a poble i de la manera de relacionar-nos amb els qui arriben. Malgrat els aspectes positius acceptem les conseqüents revisions i purificació del negatiu que arrosseguem.

L'objectiu més important d'aquest comentari és reiterar la invitació als membres de la diòcesi a participar en aquest esdeveniment. Vam explicar el projecte a principi de curs, vam reflexionar-hi al Consell Presbiteral i al de Pastoral, hi ha hagut una carta a tots els laics, religiosos i sacerdots i s'ha constituït una comissió preparatòria que ens donarà els detalls i concrecions de l'acte pel que fa al desplaçament, litúrgia i cants, fullet explicatiu i ocupació de l'espai a l'interior de la mateixa catedral. Serà, sens dubte, una bona ajuda per a tothom.

Als qui no hi puguin assistir els demano oracions per tres motius, gradualment més importants: per la celebració d'aquest dia, per la nostra diòcesi i per la nostra Església, l'acompanyament i l'orientació de la qual pel papa Francesc ens omple de satisfacció i gratitud.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Madrid acull el Congrés de Vocacions

L'Església espanyola va celebrar el seu Congrés de Vocacions «Per a qui soc?», entre el divendres 7 i el diumenge 9 de febrer. El congrés, que va tenir lloc al Madrid-Arena, és el resultat de l'encàrrec de l'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola al Servei de Pastoral Vocacional. La CEE tanca amb aquest congrés el seu cicle del Pla Pastoral que va iniciar el 2021.

El bisbe Salvador va participar a la primera jornada del congrés, que va concloure amb la ponència final, que va recollir tot el que es va treballar al llarg del cap de setmana i amb el compromís d'evangelitzar transmetent al món el foc de Crist, il·luminant i escalfant els altres amb la seva presència. L'Església, com a comunitat missionera, té la vocació d'encendre i propagar aquest foc.

CERCA DE VOSOTROS

Jubileo
en la Seu Vella

Queridos diocesanos:

Cuando el año 1300 el papa Bonifacio VIII dispuso la celebración de un año jubilar cada cien años para toda la Iglesia, nuestros antepasados lo vivieron con alegría en la única catedral existente entonces y se reunieron en la llamada ahora Seu Vella para dar gloria a Dios y para manifestar su presencia en medio de su pueblo. No hemos averiguado qué tipo de comunicación recibirían las otras diócesis, aparte de la de Roma, ni cómo fueron las celebraciones con tal fin pero seguro que, contando con las limitadas condiciones de aquel momento, sería motivo de oración y reflexión para toda la comunidad cristiana. Además de esto siempre aparece la misma pretensión de quien convoca el Jubileo: presentar la unidad del pueblo cristiano, alrededor de la persona de Cristo y en comunión con Él para solicitar el perdón de los pecados y empezar una vida nueva. Como ahora. Se recuerda y expresa la experiencia del pueblo judío como queda narrado en el capítulo 25 del libro del Levítico donde se habla de la tierra (compra-venta, provisionalidad), de las cosechas, de la conversión personal y comunitaria, del perdón y de la misericordia de Dios, del perdón a los hermanos. En lo fundamental del sentido jubilar no ha cambiado prácticamente nada. Como es natural ha habido una evolución en las condiciones ambientales y culturales de nuestra sociedad que influyen necesariamente en el comportamiento de los creyentes. No olvidamos la dimensión crítica de nuestra fe frente a la pluralidad de pensamientos e ideologías habidas a lo largo de la historia.

En el caso de nuestra diócesis queremos trazar un hilo imaginario con nuestros antepasados del siglo XIV y celebrar una jornada especial del Jubileo en la Seu Vella: tendrá lugar **el segundo domingo de Cuaresma, 16 de marzo, por la mañana**. Todos estáis invitados a participar. El lugar tiene una resonancia especial para nuestra ciudad. Es un emblema muy querido por todos y, desde hace muchos años, residencia del obispo de la diócesis que pastoreaba la grey del Señor en estas tierras. Muchos habréis visto una composición pictórica, situada en la Edad Media, en el que aparece el montículo coronado por la magnífica obra arquitectónica de la Seu con su impresionante torre como dominando con la vista todo el llano de Lleida. Alrededor de la Seu una aglomeración de casas distribuidas entre medio de calles y plazas, donde vivían, trabajaban, celebraban sus fiestas y rezaban los habitantes de esta ciudad. Con su recuerdo, nuestro reconocimiento y gratitud. Ellos nos transmitieron la laboriosidad, el afán de superación y la fe cristiana. Han pasado más de 700 años y debemos mucho a todos los lleidatans de aquella centuria. Por supuesto a los de todas las generaciones anteriores a la nuestra. Tenemos las características como sociedad que se han fraguado con el paso de los tiempos y nos sentimos orgullosos de nuestras costumbres, de la especial sensibilidad como pueblo y del modo de relacionarnos con los que llegan. A pesar de los aspectos positivos aceptamos las consiguientes revisiones y purificación de lo negativo que arrastramos.

El aspecto más importante de este comentario es reiterar la invitación a todos los miembros de la diócesis a participar en este acontecimiento. Explicamos el proyecto a principio de curso, hubo una reflexión en el Consejo Presbiteral y en el de Pastoral, ha habido una carta a todos los laicos, religiosos y sacerdotes y se ha constituido una comisión preparatoria que nos dará los detalles y concreciones del acto en cuanto a desplazamiento, liturgia y cantos, folleto explicativo y ocupación del espacio en el interior de la misma catedral. Será, sin duda, una buena ayuda para todos.

A quienes no puedan asistir les ruego oraciones por tres motivos, gradualmente más importantes, la celebración de ese día, nuestra diócesis y, nuestra Iglesia cuyo acompañamiento y orientación del papa Francisco nos llena de satisfacción y gratitud.

Con mi afecto y bendición.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de LleidaMans Unides celebra
el Sopar de la Fam

Mans Unides va celebrar, el passat 8 de febrer, el tradicional Sopar de la Fam, que es fa per sensibilitzar de les dificultats per les que passen les persones més desfavorides de la nostra societat. L'edició d'enguany va comptar amb un sorteig solidari i el cant de la cançó *Tots sumem*, perquè els assistents se solidaritzessin amb el lema «compartir». La jornada, a la parròquia de Sant Jaume Apòstol, havia començat amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mn. Daniel Turmo.

El dia abans, la delegació de Mans Unides de Lleida va assistir a la celebració eucarística presidida per l'arquebisbe de Barcelona a la Sagrada Família per commemorar els 65 anys de l'entitat i l'obertura de la nova campanya.

L'assistència de lleidatans a l'acte va ser nombrosa, amb un total de 54 persones que es van desplaçar amb un autobús des de la capital de Segrià, amb persones vingudes també des d'Alpicat, Alcarràs i les Borges Blanques.

Restaurada la imatge de
santa Teresina d'Albatàrrec

La restauració de la imatge de santa Teresina de l'Infant Jesús de la parròquia d'Albatàrrec és el darrer treball dels restauradors José A. Ferrer i Lluís Capdevila. La imatge ja restaurada, va ser presentada als fidels d'Albatàrrec durant la Missa del diumenge de la festa de la Candelera, presidida per Mn. Jaume Melcior.

Els dos mestres restauradors han recuperat la imatge de la patrona de les Missions, venerada a l'església d'Albatàrrec des de finals dels anys 40: «La imatge, de pasta de fusta, està feta amb molt bon gust per artesans de l'Escola d'Olot. Ha calgut netejar-la bé, per treure tota la brutícia acumulada pel pas dels anys», explica José A. Ferrer.

24 inscrits a la catequesi
del Pilar-Magdalena

La Unitat Pastoral del Pilar-Magdalena ha incrementat durant aquest curs el nombre de famílies que participen en la catequesi. Són un total de 24 infants i adolescents de 21 famílies de països diversos. La catequesi es fa tots els dijous a la capella, i un cop al mes es fa «Oratori», que vol ser

una escola per aprendre a pregar, on també es convida els pares i mares. A més, un cop al mes també es fa la «Trobada familiar», que consisteix en una reunió després de la missa de les 11 al Pilar, on famílies i catequistes fan una dinàmica per aprofundir en la vida de Jesús.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

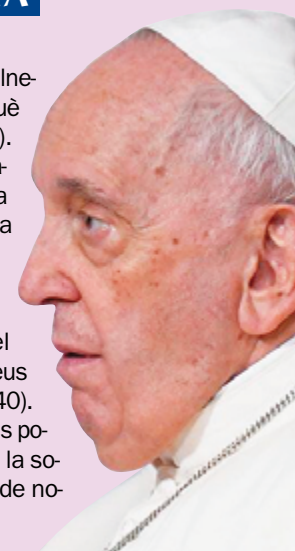

@Pontifex_es: «Aprenguem de la Mare de Déu a ser dòcils a les inspiracions de l'Esperit Sant, sobretot quan ens suggereix que “ens aixequem de pressa” i anem a ajudar a qui ens necessita, com va fer ella després que l'àngel la deixés (Lc 1,39)» (13 de novembre).

@Pontifex_es: «No oblidem els països en guerra! No ens oblidem d'Ucraïna, Palestina, Israel, Líban, Myanmar i tantes altres nacions. Preguem junts per la pau. Tenim molta necessitat de pau!» (13 de novembre).

@Pontifex_es: «Atendre els més vulnerables és sempre un privilegi, perquè d'ells és el Regne dels Cels (Mt 5,3). Cada vegada que tenim l'ocasió d'ajudar-los a ells i brindar-los la nostra ajuda, és una oportunitat de tocar la carn de Crist» (14 de novembre).

@Pontifex_es: «Jesús va dir amb gran claredat: “Els asseguro que el que van fer amb el més petit dels meus germans, ho van fer amb mi” (Mt 25,40). Ell et proposa que el trobis en els més pobres, menyspreats i abandonats de la societat. Quina bonica trobada!» (15 de novembre).

El bisbe Salvador parla del Concili Vaticà II a l'IREL

El bisbe Salvador va ser l'encarregat d'obrir, el passat 6 de febrer, el cicle de xerrades que organitza l'Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida (IREL) sobre els documents més importants del Concili Vaticà II, coincidint amb els seixanta anys d'aquesta important cita. El prelat va parlar del primer concili ecumènic, el de Nicea l'any 325, per enllaçar-ho amb el més recent, convocat pel papa Joan XXIII. En aquest sentit, va repassar dos documents que serveixen com a introducció a les següents conferències, que analitzaran algunes de les constitucions aprovades al concili. El bisbe va explicar la Constitució Apostòlica *Humanae Salutis*, per la que es va convocar el Concili Vaticà II, i el discurs d'obertura del concili del papa Joan XXIII, pronunciat l'11 d'octubre de 1962.

La coordinadora del curs és Mar Pérez i, a banda del bisbe Salvador, també prenen part com a ponents la prò-

pia Mar Pérez, Adelaide Baracco Colombo i Mn. Xavier Navarro. Hi va haver una segona sessió el 27 de febrer, i encara n'hi haurà dues més el 27 de març i el 24 d'abril.

Assemblea de la Pastoral de la Salut

La Pastoral de la Salut del Bisbat de Lleida va celebrar, el passat 30 de gener, la seva assemblea, que va reunir representants de l'Hospitalitat de Lourdes, Acompanyament al Dol, Hospital de Sant Joan de Déu, Hospital Arnau de Vilanova, Hospital de Santa Maria i Hospital Nadal Merles. Entre els actes previstos per aquest 2025, es va informar del pelegrinatge a Lourdes del 26 al 29 de juny; de la Jornada d'Acompanyament al Dol del 21 de març; de la celebració de la Pasqua del Malalt el 26 de maig. Dintre de les Jornades Pasquals,

el 8 de maig se celebrarà la conferència preparatòria de la Pasqua del Malalt, a càrrec de Mn. Joan Bajo, que ver-

sarà sobre el Jubileu de «l'Esperança en la incertesa» a l'Acadèmia Mariana.

Vida Creixent renova la seva Junta

El moviment Vida Creixent de Lleida va celebrar, el passat 5 de febrer, la festa dels seus patrons, sant Simeó i santa Anna a la Casa de l'Església, amb una reflexió i pregària del consiliari Mn. A. Jové i una exposició de Mn. Juan Manuel Bajo, autor del llibre *Primavera en la tardor de la vida*, sobre els valors que a través de contes o paràboles tenen el poder de transformar.

L'Assemblea va aprovar la renovació de la Junta, que estarà presidida per Montserrat Bacardí en substitució d'Antonia M.ª Filella.

REFLEXIONS

Autoconeixement (II)

És inquietant la pregunta per un mateix. Esdevens, d'entrada, un interrogant per a tu mateix i sostenir-lo amb les mans, et crema, per això, la temptació és resoldre'l veloçment, amb una fórmula simple, amb una frase solemne, espigolada en algun lloc, amb una sentència que apaivagui la tensió, l'angoixa, perquè no dir-ho, en lloc de sostenir la brasa amb els dits.

Soc contrari al pensament dicotòmic. Entre el Tot i el res, hi ha graus. Entre A i el seu oposat hi ha camps d'intersecció, punts de trobada que no són fàcils d'entreveure a priori, però que, quan hom es capbussa, és capaç d'endevinar-los. El pensament dicotòmic sempre és una simplificació, un mode de reduir la complexitat a dos oposats que xoquen.

El coneixement d'un mateix és un procés infinit. Entre el Tot i el res, hi ha nivells, esferes, esglaons, com en l'escala de Jacob. Ningú, si és sensat, pot dir que es coneix totalment, que es té apamat de dalt i a baix, per dins i per fora, però també és difícil trobar-se algú que s'ignori totalment, que no sàpiga res de si mateix, encara que sigui de les seves necessitats bàsiques. El coneixement té graus i nivells.

El treball d'interiorització, també. La imatge de la ceba és molt pedagògica. Hi ha un munt de capes. Primer, les més superficials que, generalment, estan seques, després venen les més blanques i humides i, al final, el cor, el nucli de la ceba. Si hom és pacient, va extraient una capa rere l'altra, amb cura de no trencar els teixits, fins arribar al cor, és capaç de conèixer la totalitat de la cosa.

Seguim, però, amb l'escala. A mesura que hom baixa esglaons, s'adona que n'hi ha més dels que es pensava. El que no tinc clar és si aquest descens és indefinit, o bé, si hi ha algun moment en què hom sap que ja no pot baixar més, que ha tocat fons o bé que ja no avança, sinó que dona voltes a un eix una i altra vegada.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Sir 17,20-28 / Sl 31 / Mc 10,17-27]. Sant Medir, pagès, màrtir barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats màrtirs a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nès-

tor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i màrtirs.

5. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Feliu de Llobregat: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i

de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Joan de Déu (1495-1550), religiós portuguès, fundador a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), pa-

tró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.; beat Faust Mí-guez, prev.

9. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

Diumenge VIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents»

Ens és molt fàcil, normalment, veure els defectes dels altres i criticar-los i no veure en canvi els nostres. I de vegades fins i tot volem ser mestres o guies dels nostres germans. Les paraules de Jesús ens fan tocar de peus a terra: *Per què veus l'estella dintre l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? Com li pots dir: «Germà, deixa'm que et trauré aquesta estella de l'ull» si tu no veus la biga en el teu?* Jesús no té cap mena de por de titllar això d'hipocresia. O en el millor dels casos vol dir que som molt cecs. Per això el consell de Jesús és molt clar: *Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà.* Jesús no s'oposa a la correcció fraterna que ell mateix aconsella en l'evangeli sinó al fet que no mirem primer, amb sinceritat, com és la nostra vida, i adonar-nos si nosaltres tenim i, potser augmentat, aquell defecte que volem corregir en el nostre germà. Això ens demana humilitat i sinceritat. Si no reconeixem els nostres defectes i volem corregir el nostre germà el Senyor ens diu: *Un cec seria capaç de guiar un altre cec?* I afegeix: *No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre.* Ens cal mirar sempre Jesús, el nostre Mestre, aprendre de la seva vida i en la mesura que ens fem semblants a ell, podrem ajudar els nostres germans. Es tracta de ser bons de veritat perquè *l'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu fora la bondat.* Podem enganyar els altres però no el Senyor: *Quan l'home doni comptes es veurà què tenia al cor, diu la primera lectura i afegeix: No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat.* Les obres manifesten el que hi ha en el cor de l'home: *Cada arbre es coneix pels seus fruits.* Amb Jesús poden donar bons fruits. Sant Pau ens diu: *Donem gràcies a Déu; ell ens dona la victòria per Jesucrist.* Mirem com és la nostra vida, com són les nostres obres i llavors podrem ajudar els nostres germans.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 27,4-7)

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova.

► Salm responsorial (91)

R. És bo de lloar-vos, Senyor.

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor / i de nit, la vostra fidelitat. R.

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor, / creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte, / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,54-58)

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teua victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 6,39-45)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre. ¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: «Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull», si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà. No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.»

► Lectura del libro del Eclesiástico (Eclo 27,4-7)

Cuando se agita la criba, quedan los desechos; así, cuando la persona habla, se descubren sus defectos. El horno prueba las vasijas del alfarero, y la persona es probada en su conversación. El fruto revela el cultivo del árbol, así la palabra revela el corazón de la persona. No elogies a nadie antes de oírlo hablar, porque ahí es donde se prueba una persona.

► Salmo responsorial (91)

R. Es bueno darte gracias, Señor.

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzarà como un cedro del Líbano: / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / mi Roca, en quien no existe la maldad. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,54-58)

Hermanos:

Cuando esto corruptible se vista de incorrupción, y esto mortal se vista de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra que está escrita: «La muerte ha sido absorbida en la victoria. ¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?». El aguijón de la muerte es el pecado, y la fuerza del pecado, la ley. ¡Gracias a Dios, que nos da la victoria por medio de nuestro Señor Jesucristo! De modo que, hermanos míos queridos, manteneos firmes e incommovibles. Entregaos siempre sin reservas a la obra del Señor, convencidos de que vuestro esfuerzo no será vano en el Señor.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,39-45)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los discípulos una parábola:

«¿Acaso puede un ciego guiar a otro ciego? ¿No está el discípulo sobre su maestro, si bien, cuando termine su aprendizaje, será como su maestro? ¿Por qué te fijas en la mota que tiene tu hermano en el ojo y no reparas en la viga que llevas en el tuyo? ¿Cómo puedes decirle a tu hermano: «Hermano, déjame que te saque la mota del ojo», sin fijarte en la viga que llevas en el tuyo? ¡Hipócrita! Sácate primero la viga de tu ojo, y entonces verás claro para sacar la mota del ojo de tu hermano. Pues no hay árbol bueno que dé fruto malo, ni árbol malo que dé fruto bueno; por ello, cada árbol se conoce por su fruto; porque no se recogen higos de las zarzas, ni se vendimian racimos de los espinos. El hombre bueno, de la bondad que atesora en su corazón saca el bien, y el que es malo, de la maldad saca el mal; porque de lo que rebosa el corazón habla la boca».